

РЕШЕНИЕ

№ 2966

гр. София, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева

Ева Пелова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2602** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ева Пелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП-гр. С. чрез пълномощника юрк. Г., срещу Решение от 20.01.2022 г., постановено по НАХД №14932/2020 г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 06-ти състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 496808-Ф./25.02.2020 г., издадено от Директора на офис „И.“ в ТД на НАП – С., с което на [фирма], на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, вр. чл. 3, ал. 1, т.1, б. „а“, вр. чл. 2, ал. 1 от Наредба № Н-8 от 29 декември 2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица /Наредбата/.

В касационната жалба са изложени аргументи, че въззивното решение е незаконосъобразно и неправилно. Твърди се, че административнонаказателното производство е проведено при спазване на изискванията на материалния и процесуален закон, както съставения акт за установяване на административно нарушение, така и издаденото въз основа на него наказателно постановление са

издадени от компетентни органи. Сочи се, че при издаване на наказателното постановление правилно е била посочена датата на нарушението, в съответствие с чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, а изводът на СРС, че не е спазен тримесечния срок за съставяне на акта, в съответствие с чл. 34 от ЗАНН е неправилен. Прави се искане решението на СРС да бъде отменено и наместо него бъде постановено друго, с което издаденото НП бъде потвърдено.

В съдебно заседание касатора – редовно призован, не се представлява. В депозираните писмени бележки юр. Г. поддържа жалбата, претендира разноска, представляваща юрисконсулско възнаграждение.

Ответникът по касация – [фирма] не се представлява и не изпраща представител.

Прокурора при Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна и недоказана, намира решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 от АПК, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, X.-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните, обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно и допустимо.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

В производството пред въззивната инстанция е установена правилно следната фактическа обстановка:

На 17.09.2019г. в ТД на НАП С., офис „Н.“, била извършена проверка по повод подадена Декларация обр.1 по чл.2, ал.1 от Наредбата от [фирма]. Д. орган установил, че [фирма] не е спазило законоустановения срок, съгласно чл.2, ал.1 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005г., на МФ /отм./ при подаване на Декларация обр.1 за м. декември 2018г. Съгласно текста на Наредбата крайният срок за подаване на данни за дължими осигурителни вноски за осигурените лица е 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните. Декларацията за процесния период била подадена по електронен път, подписана с електронен подпис, на 05.03.2019г. вместо в законния срок - считано до 25.01.2019г., със закъснение от 39 дни. Констатирайки извършеното нарушение, св. Г. - старши инспектор по приходите в НАП при ТД - [населено място] съставила акт за установяване на административно нарушение № F./17.09.2019г., връчен на представляващ дружеството на същата дата. Срещу така съставения АУАН, в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН било депозирано писмено възражение, което административнонаказващият орган счел за неоснователно и издал наказателно постановление № 496808-F./25.02.2020г., с което за нарушение по чл.5, ал.4, т.1 от КСО, вр. чл. 3 ал.1, т.1, б.”а”, вр. чл.2, ал.1 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005г на МФ, на основание чл.355, ал.1 от КСО, наложил на [фирма] имуществена санкция в размер на 500 лв.

Не се спори между страните, че К. Й. Р., в качеството си на управител на дружеството [фирма] не е изпълнил в срок задължението си да подаде Декларация обр. 1 за периода 01.12.2018 г. – 31.12.2018 г. Съгласно чл. 3, ал. 1 т. 1 б. „а“ от Наредбата декларациите за осигурените лица е следвало да се подадат в съответната компетентна териториална дирекция на НАП до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните, включително и при полагащо се обезщетение на

трудоустроено лице, на което не е предоставен подходяща работа, при начислено и изплатено възнаграждение за същия месец след този срок - до края на месеца, в който е начислено или изплатено възнаграждението.

От съдържанието на АУАН и НП се установява и е посочено, че декларацията е следвало да се подаде в компетентната ТД на НАП, която за юридическото лице е ТД на НАП – [населено място], офис „И.“.

При постановяване на решението си, СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от надлежен орган, в рамките на неговите пълномощия, като констатираното нарушение е описано по идентичен начин в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление, като нарушението правилно е подведено под съответната норма на материалния закон. Изводите на районният съд за това правилни.

Касационната инстанция обаче приема, че съдебният акт е неправилен, тъй като при неговото постановяване е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК, поради следните съображения:

Въззивния съд е посочил, че в наказателното постановление е отразен период на закъснение - "...времето на извършване на нарушението е от 26.01.2019 г. до 05.03.2019 г..." , като с оглед липсата на основен реквизит в АУАН и НП е счел, че обжалваното НП е постановено при допуснато съществено процесуално нарушение, засягащо по недопустим начин правото на защита на дружеството. Тези изводи на въззивната инстанция са неправилни, тъй като в процесното НП освен горепосочения период на извършване на нарушението е посочен и крайният срок за подаване на декларацията, който е 25.01.2019 г. Противно на мотивировката на районния съд, в НП точно е фиксирана датата на нарушението – денят, следващ изтичането на срока за изпълнение на задължението да се подаде Декларация обр. №1. В този смисъл не е налице съществено процесуално нарушение от естество да повлече отмяна на наказателното постановление на това основание.

Неправилни са изводите на СРС и относно приложението на чл. 34 от ЗАНН. Разпоредбата на чл. 34, ал. 1, изр. 2-ро, предл. 1 - во от ЗАНН постановява, че административнонаказателно производство не се образува, ако не е съставен акт за установяване на административно нарушение в продължение на три месеца от откриване на нарушителя. Съгласно Тълкувателно решение № 48 от 28.12.1981 г. по тълкувателно дело № 48/1981 г. на Общото събрание на Наказателна колегия на Върховния съд този тримесечен срок започва да тече от деня, в който органът, овластен по закон да състави акта, е узнал за нарушението. Неговото бездействие повече от три месеца от откриването на нарушението изключва отговорността на нарушителя и е пречка за съставяне на акта. Органът е овластен да издаде акта, противно на твърденията в обжалваното решение, не в тримесечен срок от изтичането на срока, в който задълженото лице е следвало да подаде декларацията обр. № 1, а в тримесечен срок от извършване на проверката, в случая от 17.09.2019 г., когато в офис „Н.“ при ТД на НАП – С. е установено нарушението от дружеството. От този момент органът е могъл да установи извършителя на нарушението, както и факта, че е извършено нарушение. Следователно 3-месечният срок по чл.34, ал.1 изтича на 17.12.2020г. АУАН №F. е издаден на 17.09.2019 г., т.е. преди изтичане на преклузивния тримесечен срок. Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 1, изречение 2 от ЗАНН образуваното административнонаказателно производство се прекратява ако са изтекли две години от извършване на нарушението по част трета от Кодекса за

социално осигуряване и нормативните актове по прилагането му. На последно място следва да се отбележи, че органите на НАП нямат нормативно задължение да проверяват информационните си масиви, за да установяват дали задължените лица спазват сроковете за подаване на дължимите декларации, поради което датата на откриване на нарушението и нарушителя е първата дата, на която това е станало известно на контролните органи, в случая 17.09.2019г., на която дата е съставен и акта за установяване на административно нарушение.

В чл. 355, ал.1 от КСО е предвидено, че който наруши разпоредбите на чл. 5, ал. 4 и чл. 6, ал. 9 и разпоредбите на нормативните актове по прилагането им, както и който не подаде или не подаде в срок декларация с данните по чл. 5, ал. 4 или декларация от самоосигуряващо се лице, се наказва с глоба от 50 до 500 лв. за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция за едноличните търговци и юридическите лица в размер от 500 до 5000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание. Според чл. 5, ал. 6 от КСО съдържанието, сроковете, начинът и редът за подаване и съхраняване на декларациите по, ал. 4 се определят с наредба, издадена от министъра на финансите, съгласувана с управителя на Националния осигурителен институт. Посочената наредба, приета от министъра на финансите е именно Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (понастоящем отменена, но действаща към момента на извършване на административното нарушение и приложена по аргумент от чл. 3, ал. 1 от ЗАНН). Действаща към момента на издаване на НП е Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (в сила от 03.01.2020 г.). Разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1, б. „а“ от същата е аналогична с приложената разпоредба, действаща към момента на извършване на нарушението на отменената Наредба №Н-8 от 29.12.2005 г. , поради което не представлява по-благоприятен закон, съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗАНН. Правилно на основание чл. 355, ал.1 от КСО на дружеството е наложена имуществена санкция, която е в минимално предвидения размер от 500 лв.

В конкретната хипотеза не са налице основанията за приложение разпоредбата на чл.28 от ЗАНН и възприемане нарушението като маловажен случай, доколкото с неговото осъществяване се влияе пряко върху трудовите, здравноосигурителните и пенсионни права на работника. Освен това процесното нарушение не се отличава по характер, тежест и механизъм на извършване от другите такива от същия вид, като следва да се отчете, че декларация обр. № 1 е подадена със закъснение от 39 дни и не се установява извършеното да е с по-ниска степен на обществена опасност от обичайното.

По изложените съображения обжалваното решение следва да бъде отменено, а оспорваното НП потвърдено.

При този изход на спора, с оглед своевременно направеното от процесуалния представител на касатора искане, на Националната агенция за приходите следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, на основание чл.63, ал.5 от ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪД-С. ГРАД, X.-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 20.01.2022 г., постановено по НАХД №14932/2020 г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 06-ти състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 496808-F./25.02.2020 г., издадено от Директора на офис „И.“ в ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], да заплати на Националната агенция по приходите сумата от 80 лева, представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протестиране.